

שמעתא עמיקתא

גליון תרפ"ח | פר' תזריע מצורע | תשפ"ו | קהילת הניכוי הישיבות | רמות ב' | ירושלים תובב"א

משיעורי

הלכות מצויות לספירת העומר (א')

הרה"ג הרב יוחנן בורגר שליט"א
מו"ץ וראש כולל הוראה רמות

מצות ספירת העומר

מהתורה או מדרבנן

נצטוונו מהי"ת לספור מ"ט יום מיום הבאת העומר שהוא יום ט"ז בניסן, שנאמר (ויקרא כ"ב, פס' טו) "וספרתם לכם ממחרת השבת וגו'". ויש אומרים שאף בזמן הזה שאין בית המקדש קיים נהוגת מצוה זו מדאורייתא. (רמב"ם (תוי"ם פי"ז הכ"ד). ועי' בביאור הלכה (סי' תפט ד"ה לספור) שהביא סמוכים לדעה זו (ומשי"כ שכן דעת החינוך דבריו צ"ע, שהרי בחינוך שלפנינו מבואר להיפך. ועי' במנ"ח (אות ה)). ודעת רוב הפוסקים שבוז"ז שאין בהמ"ק קיים אינה אלא מדרבנן. (חינוך (מצוה שו), ובת"ה ה"ק (פסחים ט). ברי"ק) דכן דעת רוב המפרשים. (וכן ע"ק. [שו"ע (סי' תפט ס"ג), מ"ב (סי' ק"ט) יד (סי' ק"ח). ומ"ב דעת הרמ"א (ע"ד) דחייב לכתחלה לדעת הסוברים שהיא מדאורייתא, עי' במ"ב (סי' ק"ח)].

זמן המצוה

א. זמן המצוה לכתחלה

לכתחלה יש לספור מיד בתחילת הלילה משום "תמימות". [רא"ש (סוף פסחים סי' מ), ט"ז (סי' תרפ"א) ומו"ק (סי' א), מור וקציעה (רס"י תפט ד"ה והיינו) ומ"ב (שם סי' ק"ב). ודעת האג"מ (או"ח ח"ד סי' צט אות א) ד"תמימות" אינו אלא מעלה. אולם דעת האור לציון (ח"ג פט"ז אות א) שהוא דין ואם אינו סופר מתחלה הלילה מקיים המצוה רק בדיעבד]. ומשום זריזין מקדימים למצות. (מור וקציעה (שם) ואג"מ (שם)).

ב. לספור בליל המנחה

יש אומרים שהסופר ספירת העומר מפלג המנחה ומעלה יצא ידי חובתו. ויש חולקים. ועל כן בשעת הדחק כגון שחושש שלא יוכל לספור אחר כך וכדומה, יספור בזמן זה בלא ברכה. ובלייל חזור ויספור בברכה (או עכ"פ ביום בלא ברכה). [ביאור הלכה (ד"ה מבעוד יום)].

ג. לספור בבין השמשות

מותר לספור ולברך בבין השמשות נדחייה עד 17 דקות אחר השקיעה (לוח אר"י ניסן חוהמ"פ א') ואכמ"ל, ומכל מקום המדקדקים סופרים לכתחלה דוקא כשהוא ודאי לילה. [שו"ע (סי' תפט ס"ג) ומ"ב (שם)]. ועי' מש"כ בזה בשמעתא עמיקתא גליון י"ב]. ויש אומרים שאם ספר בבין השמשות יש להחמיר ולספור בלילה בלא ברכה. [מ"ב (סי' ק"ט) בשם הא"ר].

ד. קיבל שבת מוקדם

אם ספר אחר שקיבל שבת מפלג המנחה, יחזור ויספור בברכה. [מ"ב (סי' יח). ועי' במ"ב (סי' ק"ט) ובשעה"צ (אות יח) שמבואר שאם ספר בפלג מנחה חזר וסופר בברכה. וכן הוא בביאור הלכה (ד"ה מבעוד יום)].

ה. לספור לפני מעריב או לפני הברדלה במוצ"ש

אם יצאו הכוכבים רשאי לספור אפילו אם לא התפלל לערב. [מ"ב (סי' ק"ט) בשם הא"ר].

ו. דעתו להתפלל מאוחר בלילה

מי שיש לו מניין קבוע לתפלת ערבית בשעה מאוחרת ואין בדעתו להתפלל כעת, יש אומרים שיש לספור סתם בלילה. [אור לציון (ח"ג פט"ז) אות א בהנה ד"ה הנ"ל]. ואף על פי שעיקר הדין הוא כן, מכל מקום לא נוהגים לספור לפני התפלה, כי ספח"ע הוא דבר הנשכח בקלות ואם כל א' יספור בפני עצמו קרוב מאד שישכחו הספירה לגמרי. [שבת הלוי (ח"י סי' נ"ג אות ג)]. ועי' עוד באג"מ (או"ח ח"ד סי' צ"ט) ובמנ"ח (ח"ט סי' ה אות ב)].

ז. איזה לתפלה ומצא צבור מונים ספירת העומר

איזה לתפלת מעריב ומצא הצבור סופרים ספירת העומר, יש אומרים שיכול לספור עם הצבור ואחר כך להתפלל. [הנהגות החזו"א (בין פסח לשבועות, ע"מ נו אות ד ותשובות והנהגות ח"ב סי' רמח)]. ויש אומרים שיתפלל ואחר כך יספור ד"תנדר קודם". ואם חושש שישכח, יספור ואחר כך יתפלל. [תשובות והנהגות (ח"ב סי' רמח). ועי' במנ"ח (ח"ט סי' נו)]. וכן ע"ק. [שכן יוצא לכונ"ע. ועי' בזה בשמעתא עמיקתא גליון רט"ז].

אכילה לפני הספירה

א. אכילה ושתיה לפני הספירה

משהגיע זמן צאת הכוכבים אסור לאכול (אפי' כבר התפלל מעריב וקרא ק"ש), עד שיספור. [מ"א (סי' תפט ס"ג)]. ויש להחמיר מחצ' שעה הסמוכה לספירה. [מ"ב (סי' ק"ג)]. ומכל מקום טעמייה בעלמא מותרת, והיינו פת כביצה ולא יותר, או פירות אפי' הרבה. [מ"ב (סי' תלא סי' ק"א)]. וכן מותר לשתות (משקה שאינו משכר) אפי' הרבה. [מ"ב (סי' רלב סי' ק"ה)].

ב. מינה שומר

אם ממנה שומר שזיכרנו לספור רשאי לאכול לפני הספירה. [עי' ברמ"א (סי' רלב ס"ג) ומ"ב (סי' רלה סי' יח)]. וכן פסק הגר"מ (חוט שני ח"ד קובץ ענינים ע"מ ש"ט), ודעתו משמ"כ המ"ב (סי' תפט סי' ק"ג) שקראית השמש מנוחיה דוקא לענין אכילה קודם צ"ח היינו כי הוא איננו שומר פרטי ע"כ אין לסמוך ק"ש].

ג. רגיל להתפלל מאוחר במנין קבוע

הסומכים על היתר דמנין קבוע לענין אכילה לפני קריאת שמע, יכולין לסמוך על היתר זה גם לענין ספירת העומר. [אג"מ (או"ח ח"ד סי' צ"ט)].

דיני הספירה

א. ספירת ימים ושבעות

צריך לספור הימים והשבעות. כיצד, ביום הראשון אומר היום יום אחד (בעומר או לעומר), עד שמגיע לשבעה ימים ואז יאמר היום שבעה ימים שהם שבעה אחד כו'. ועל דרך זה מונה והולך עד מ"ט יום. [שו"ע (סי' תפט ס"ג)].

ב. ספר ימים לחוד

אם ספר ימים לחוד ולא הזכיר שבועות. יש אומרים שיצא בדיעבד, ויש אומרים שצריך לחזור ולספור ימים ושבעות כדן. ועל כן חוזר וסופר כדן בלא ברכה (ואם שכח לחזור ולספור מונה בשאר ימים בברכה). [מ"ב (סי' ק"ב)].

ג. ספר ימים לחוד, אבל באותו שבוע ספר אף השבועות

אם לא אמר אלא היום שמונה ימים ולא סיים שהם שבעה אחד וכו', יצא. [מ"ב (סי' ט) כי הרי הזכיר השבועות אמנוול ביום השביעי].

ד. ספר שבועות לחוד

אם מנה שבועות ולא ימים, כגון שאמר ביום השביעי היום שבעה אחד ולא הזכיר ימים כלל, לכל הדעות לא יצא. [מ"ב (סי' ק"ז)].

ה. ספר שבועות לחוד, אבל בספירות הקודמות ספר אף הימים

אם לא אמר אלא היום שבעה אחד ויום אחד בלחוד, יצא, שהרי כבר הזכיר הימים שעברו כל אחד בינו. [מ"ב (סי' ט). ועי' עוד שם בסי"ב כ"ב ובשעה"צ (אות כ)].

ו. ספר בלשון אחר

אם ספר בלשון אחר, כגון ביום ל"ט אמר היום ארבעים חסר אחד, יצא. [מ"ב (סי' ק"א)]. ואם מנה בראשי תיבות כגון שאמר היום ב' ימים וכדו', יחזור לספור בלא ברכה. [בה"ל (ד"ה מונה)].

ז. ספירה בלשון שאינו מבין

מותר לספור בכל לשון, בתנאי שמבין. ואם ספר בלשון שאינו מבין, אפי' הוא לשון הקודש, לא יצא, דהא לא ידע מאי קאמר ואין זה ספירה. [מ"ב (סי' ק"ה)]. אלא דעי' בה"ח (אות כ) פסק ע"פ השאלת יעב"ץ (סי' קלט) שאם ספר בלח"ק ולא הבין יחזור ויספור בלשון שמבין בלא ברכה.

ח. ספירה בלב

אם ספר בלב לא יצא דהרהור לאו כדבור דמי. [ביאור הלכה (ד"ה מונה)]. ואם אין בידו לספור בפה על כל פנים יהרהר הספירה בלבו (ועי' בסמוך לענין ספירה בכתב). [עי' מ"ב (סי' ס"ב סי' ק"ז)]. ואם לא חזר באותו יום לספור בפה, ימנה מכאן והילך בלא ברכה. [עי' במקורות הנ"ל].

ט. ספירה בכתב

אם ספר בכתב ולא התכוון לצאת על ידי ספירה זו, לא יצא, ועליו לחזור ולספור בברכה. ואם כוון לצאת, יחזור ויספור בלא ברכה, ואם יכול לשמוע הברכה מאחר עדיף טפי. [עי' ברע"א (סי' ל"ב), בשע"ת (סי' תפט אות א) ובערה"ש (שם אות ט)]. ומי שאין בידו לספור בפה, על כל פנים יכתוב הספירה בכתב בכוונה לצאת ידי חובה (ועדיף מספירה בלבו בלבד).

י. ספר שלא כהוגן ותיקן תוך כדי דבור

אם ספר שלא כהוגן, ותוך כדי דבור חזר וספר כהוגן, יצא ידי חובה. [מ"ב (סי' ק"ב)].

יא. ספר כהוגן ותוך כדי דבור טעה וספר שלא כהוגן

אם ספר כהוגן, ותוך כדי דבור טעה וספר שלא כהוגן, יצא ידי חובתו. [עי' בבית שלמה (הנהגות מנחם מאו"ח סי' ה אות א)]. וכן צידד הגר"ש"א זצ"ל (הליכ"ש פסח פי"א אות ה ובנהגה). וכן פסקו הגר"ש"א זצ"ל והגר"ח זצ"ל (הל' חג בחג ספח"ע פי"ו אות יא). וכן דעת הגר"ש"א זצ"ל (קובץ דרכי הוראה ח"ה). והארכנו בזה בס"ד בשמעתא עמיקתא גליון נ"ז]. ומכל מקום טוב להחמיר לחזור ולספור כהוגן בלא ברכה. [הגר"ש"א והגר"ח זצ"ל (שם)].

יב. לספור שני ימים מספק

המסתפק איזה יום בספירה יש לספור. יש אומרים שלא מועיל לו לספור הימים שמסתפק בהם. [עי' בערוגת הבושם (או"ח סי' קסח אות ד) שמסתפק בזה. והאבני"ז (יו"ד סי' רמח אות ג) כתב דבכה"ג ספירה אחת מקלקלת חברתה]. ויש אומרים שמועיל לספור באופן זה. [דבר אברהם (שפירא ח"א סי' לד) ועיי"ש שכתב דמ"מ אולי אין לברך בכה"ג. ועי' במקראי קדש (פסח ח"ב סי' סז) ואין דבריו מוכרחים. וכן מבואר בשאלת שלמה (סי' מט)]. ולמעשה אם אין בידו לברר יום הספירה, יספור מספק מנין הימים שמסתפק בהם, ואם מברך על ספירה יש לו על מי לסמוך (ובשאר הימים אם התברר היום הנכון, אף לכתחלה ממשך וסופר בברכה). [ובני"ד אין משום חשש הפסק בין הברכה לספירה כמבואר בשו"ע (לד ס"ג) ובתבואות שור (סי' יט סי' כא). וכן נ"ר מהנקה"כ (רס"י ש"כח). וכן פסק המנ"ח (ח"ח סי' מח) ויוצא ד"ה בספירה זו. וכן נראה דעת הגר"ש"א זצ"ל (קובץ תשובות ח"ג סי' פג). ודעת האור לציון (ח"ג פט"ז) אות ז) שבכה"ג יספור בלא ברכה (דיש לחוש דספירה בכה"ג אינה בכלל ספירה). ועי' בזה בשמעתא עמיקתא גליון קפ"ג].

יג. בירך על דעת לספור מה שישמע מאחריו

אם אינו יודע החשבון ופתח על דעת לסיים כמו שישמע מאחריו, ושתק עד ששמע מחבירו וסיים כמוהו, יצא. [שו"ע (סי' תפט ס"ג)]. ומכל מקום לכתחלה אין לברך אלא אם כן יודע מתחלה איזה יום עליו לספור. [מ"ב (סי' ק"ט) ושעה"צ (אות לו)].

יד. בירך כשבדעתו לספור שלא כהוגן וספר כהוגן

אם פתח ואמר: ברוך אתה ה' אמי"ה על דעת לומר "היום ד'", שהוא סבור שהם ד', ונזכר שהוא ה', וסיים "היום ה'", יצא ידי חובתו. [שו"ע (סי' תפט ס"ג)].

טו. בירך על דעת לספור כהוגן וספר שלא כהוגן

יש אומרים שאם פתח ואמר: ברוך אתה ה' אמי"ה על דעת לומר "היום ד'", וטעה וסיים "היום ה'" (שהוא היום שאינו נכון), אינו חוזר ומברך. [שו"ע (סי' תפט ס"ג)]. והסכמת האחרונים שבאותו זמן חייב לחזור ולספור ולברך כיון שלא ספר היום הנכון. [מ"ב (סי' ק"ב)]. ומפוסקי עדות המזרח נקטו שיש לחזור ולספור בלא ברכה. [בה"ח (אות עז)].

טז. בירך על דעת לספור שלא כהוגן וספר שלא כהוגן ותיקן תכ"ד

אם בעת הברכה היה דעתו על יום אחר וכן ספר בטעות, אם בתוך כדי דיבור נזכר שטעה וסיים תיכף כהוגן ויוצא בזה ידי חובה. [מ"ב (סי' ק"ב) ובה"ח (אות עז)].

ספר ללא כוונה לצאת ידי חובה

א. ענה לחברו איזה יום צריך לספור

אם חברו שאלו מבין השמשות ואילך איזה יום סופרים באותו לילה, והשיב לו היום כך וכך, אע"פ שלא התכוון לצאת ידי חובה, אינו רשאי לחזור לברך על הספירה, אלא חוזר וסופר בלא ברכה. ועל כן על מנת שיכול לחזור לספור בברכה, יאמר לו "אתמול היה כך וכך". [שו"ע (סי' תפט ס"ג)]. ועי' הטעם במ"ב (סי' יז וסי' כב) ובשעה"צ (אות כג ואת כז)]. ואם לא אמר "היום" אין חשש בכל אופן כי עיקר מצות הספירה הוא שיאמר היום כך וכך. [מ"ב (סי' ק"ב)]. וכן אם ענה לו בפלג המנחה חזר וסופר בברכה. [שו"ע (שם)]. ועיי"ן בסמוך.

ב. הגיע לשבועות

אם חברו שאלו איזה יום סופרים, וכבר הגיע הספירה למנין שבועות, בדיעבד, אפילו אמר לו היום כך וכך צריך לחזור ולספור בברכה כל שלא הזכיר מנין שבועות. [מ"ב (סי' ק"ב)]. ועי"כ אם אמר לחברו היום ל"ג בעומר יכול לספור בברכה שהרי לא הזכיר שבועות.

ספר ללא כוונה לצאת ידי חובה

א. ענה לחברו איזה יום צריך לספור

אם חברו שאלו מבין השמשות ואילך איזה יום סופרים באותו לילה, והשיב לו היום כך וכך, אע"פ שלא התכוון לצאת ידי חובה, אינו רשאי לחזור לברך על הספירה, אלא חוזר וסופר בלא ברכה. ועל כן על מנת שיכול לחזור לספור בברכה, יאמר לו "אתמול היה כך וכך". [שו"ע (סי' תפט ס"ג)]. ועי' הטעם במ"ב (סי' יז וסי' כב) ובשעה"צ (אות כג ואת כז)]. ואם לא אמר "היום" אין חשש בכל אופן כי עיקר מצות הספירה הוא שיאמר היום כך וכך. [מ"ב (סי' ק"ב)]. וכן אם ענה לו בפלג המנחה חזר וסופר בברכה. [שו"ע (שם)]. ועיי"ן בסמוך.

ב. הגיע לשבועות

אם חברו שאלו איזה יום סופרים, וכבר הגיע הספירה למנין שבועות, בדיעבד, אפילו אמר לו היום כך וכך צריך לחזור ולספור בברכה כל שלא הזכיר מנין שבועות. [מ"ב (סי' ק"ב)]. ועי"כ אם אמר לחברו היום ל"ג בעומר יכול לספור בברכה שהרי לא הזכיר שבועות.

ג. כוון בפירוש שאין כוונתו לצאת ידי חובה

אם מכוין בפירוש שלא לצאת ידי ספירה, יכול לחזור ולספור בברכה. (מ"ב (סי"ק כב). ועי' בבאור הלכה (שאם) שאם היה בין שמשותת והאיש המשיב רגיל תמיד לברך דוקא בצאה"כ, מסתברא דבאוור זה הוי כמכוין בהדיא שלא לצאת ומותר לו לחזור אח"כ ולמנות בברכה. ונשאר בצ"ע למעשה).

ד. שאל את חברו האם היום יום פלוני כספירה

שאל אתו חברו האם היום הם ששי בספירה וכדומה, וענה לו שהדבר נכון (שהוא יום ששי), רשאי לחזור ולספור בברכה.
[כיוון שספר מתוך שאלה מוכח שכוונתו שלא לקיים מצוה, ועדיף ממי שענה לחברו ולא כוון לצאת (דהכא מכוון כוונה הפכית שלא לצאת). ועוד דבכה"ג הוה ספירה מספק ומבואר לעיל שיש אומרים שספירה מספק לא שמה ספירה וחוי לאיצטרופי שיטתם לדעת רוב הפוסקים דספעה"י כל יום ויום מצוה בפניו היא. וש"י"ש וכן פסקו הדעת חסדו למהרש"ם (שם על סעי' ד) והכה"ח (אות א)].

ה. שמע לפי תומו ספירה מואר

אם שמע הספירה מאחד מהציבור, ולא נתכוין הסופר להוציאו וגם הוא לא נתכוין לצאת בשמיעה זו אלא שמע לפי תומו, יש אומרים שלא יברך כשיספור באותו לילה אפילו אם חשב "אין אני מתכוין לצאת בספירה זו" משום שלא התנה בדעתו בפירוש ש"לא לצאת בספירה זו". (גר"ח (סי' תפט אות יב)]. ובזמנינו שאין רגילות לצאת על ידי אחרים נחשב כחשב בפירושו שלא לצאת ויכול לחזור ולברך. [הגרשז"א זצ"ל (שיח ההלכה ח"א סי ח אות ט). ועי' בבאור הלכה (שם סד"ה שאם) הובא לעיל בסמוך].

שכה לספור באחד מהימים

א. שכה לספור

יש אומרים שספירת העומר היא מצוה אחת, ועל כן מי ששכח ולא ספר יום אחד הפסיד ספירתו ומונה והולך בלא ברכה. [בה"ג (הל' מנחות קלג ע"ג, הובא בתוס' מגילה כ: ד"ה כל הלילה) ואו"י (ערכה ס"י בטט)].
ודעת רוב הפוסקים שספירת העומר כל יום ויום הוי מצוה בפני"ע, ועל כן אם לא ספר יום א' ממשך למנות בברכה. [תוס' מנחות סו. סד"ה זכר, ר"א"ש (פסחים פ"י סי' מא), חינוך (מצוה טו), המכריע (לר"י מטראני הזקן ססי' כט) ועוד].
ולמעשה חרומשים לענין ברכה לדעת מיעוט הפוסקים, ועל כן אם לא ספר יום שלם (לא בלילה ולא ביום) מונה והולך בלא ברכה. ועדיף שיבקש מאדם אחר שיכווין להוציאו בברכתו. [שו"ע (שם סעי ח). ומ"מ עיקר הדין כרוב הראשונים. וכן משמע מהמ"ב (סי"ק לו). וכן הוא בבית שלמה (סי' קב) ובערוה"ש (אות טו). ועי' משי"כ סי"ד בשמעתא עמיקתא גליון נ"ח].

ב. שכה לספור בלילה וזכר ביום

שכח ולא בירך כל הלילה, או אפילו מסתפק אם בירך בלילה, יספור ביום בלא ברכה. [שו"ע (סי' תפט סעי' ב) ובאור הלכה (ד"ה שכח). ובאר המ"ב (סי"ק לד) שסופר בלא ברכה לחוש לדעת הסוברים דאין ספירה אלא בלילה].
ומכאן ואילך סופר בכל לילה בברכה. [מ"ב (סי"ק לד)].

ג. מוספק אם שכח לספור

אם הוא מוספק אם דילג יום, סופר בשאר הימים בברכה. [שו"ע (שם סעי ח)].

ד. שכה לספור וקיבל עליו שבת

שכח לספור בליל ששי וזכר לאחר שקיבל עליו שבת מבעוד יום, יספור בלא ברכה, ולאחר מכן רשאי לספור בברכה. [אג"מ (או"ח ח"ד סי' צט אות א)].

ה. לזכר אחר ברכת המפיל שלא ספר

אפילו אם נזכר שלא ספר אחר שבידך המפיל, עליו לברך ולספור. [הגרש"א זצ"ל (אשרי האיש שם)].
ולאחר מכן יקרא שוב ק"ש ויאמר איזה פסוקי דרחמי. [ע"י בצ"י"א (ח"ו סי' כו אות ג), בבאר משה (ח"א סי' סג אות ה) ובארוחת רבנו (ח"א ע"מ' צח אות קלה)].

ו. שכה לספור יום א' ונסע לאמריקה

הנסע מאר"י לאמריקה (או למקום אחר שזמנו מוקדם מאר"י), ושכח לספור ספירת העומר של אותו יום, ועברו כ"ד שעות מיום העבר באר"י אולם באמריקה עדיין יום, יספור שם בלא ברכה וימשך לספור בימים הבאים בברכה. [הגר"ש ואורו זצ"ל (מבית לוי ח"י"ג עמ' לו). ועי' בהר"ק קודש (מקראי קודש פסח ח"ב סי' סג הגה' ז)].

ז. היודע שלא יוכל למנות א' מהימים האם מונה בברכה

מי שיודע בודאי שלא יוכל לספור א' מהימים ממתנת איזה אונס (או משום שעלול לספור שלא כהוגן), יש אומרים שעליו לספור כל הספירה בלא ברכה, ויבקש מאחר שיוציאנו ידי"ח הברכה. אבל אם אינו בודאי שלא יוכל לספור, סופר והולך בברכה (ומי שקבעו לו ניתוח וכדו', י"יל דאינו בכלל ודאי דשמה הניתוח ידחה).
ע"י בקנאת סופרים (לגרש"ק זצ"ל סי' לט), בשו"ת שרגת המאר (ח"ו סי' לא) ובמבית לוי ח"י"ג ע"מ' לו אות ח).
ויש אומרים שבכל אופן יברך. [תשובות והנהגות (ח"י"ג סי' קמז) ובפ"ל החכמה (ח"ה סי' צח וסי' נמה)].
וכן על"ק. [הגרש"א זצ"ל (קובץ תשובות ח"י"ג סי' פג), אור לציון (ח"א סי' לו) מטעם אחר, עי"יש. והגר"ק זצ"ל (חוט שני שבת ע"מ' שעד) נשאר בזה בצ"ע. ועי' בזה בשמעתא עמיקתא גליון קפ"א].

ז. להוציא רבים ידי חובתם אחר ששכח לספור א' מהימים

יש אומרים שיש ששכח לספור יום אחד, אע"פ שאינו סופר לעצמו בברכה, מכל מקום יכול להוציא רבים ידי חובתם. [פ"ר"ח (סי' תפט אות ח) בשם ד"ין אחד, מאמ"יר (שם סי"ק ק, בעל בית הלוי (הובא בהר צבי ח"ב סי' עה). והפמ"ג (שם מ"ז סי"ק ב) מסיק דאם יש אחר לשמוע ממנו הברכה ודאי יעשה כן].
ויש חולקים. [הפ"ח"ש (שם), ברכ"י (שם) מובא בשע"ת שם אות ה), כי אינו נחשב מחויב בדבר].
ויש להחמיר.

[כה"ח (סי' תפט אות צא) ושבת הלוי (ח"ד סי' קנז). ועי' בזה בשמעתא עמיקתא גליון נ"ח].

ח. ש"י ששכח לספור ספעה"ע, האם מותר לו לברך מפני הבושה

ש"י ששכח ולא ספר באחד מימי הספירה, ומתבייש שהדבר יודע לציבור, בשעת הדחק רשאי לברך על הספירה. ומי"מ הכל לפי ענין הבושה (ובכה"ג לכתחלה אם אפשר ימנע מלהיות ש"י").
ע"י בבאיור הלכה (רס"י צב ד"ה היה צריך לנקבו) שמצד שמותר לברך ברכה לבטלה במקום בושה משום דהוי איסור דרבנן.
ואע"פ שנשאר בזה בצ"ע, מי"מ עי"יש במ"ב (סי' תקסו ססי"כ) כ' הדיכן דיש שיטות המתירות לגמרי, אפשר לסמוך עליהם במקום כבוד הבריות, וק"י בנידון ד"דן דבאמת עיקר הדין בהסוברים דרשאי להמשיך לספור בברכה כמ"ש לעיל באות א'.
ועי' עוד בשמעתא עמיקתא גליון נ"ו].
ובפרט אם השי"ץ הוא ת"י"ח שיש בזה משום חשש חלול ה'. [ע"י במ"ב (סי' תקסו ססי"כ ב). וכן דעת שבת הלוי (ח"י"ג סי' צז). וכ"ש היכן שחשי"ץ מוציא אחרים, ע"י באות ז. וכן דעת הגרשז"א זצ"ל (שם פט"ז אות כא)].

עבר את קו התאריך

א. הגיע למקום שהספירה מאוחרת מספירתו

מי שהיה במזרחו של קו התאריך וספר יום שלישי לעומר, ונסע לכיוון מערב ועבר את קו התאריך והגיע למקום שכבר ספרו יום רביעי לעומר, ובתחילת הלילה יספרו שם יום מימשי לעומר.
אם עדיין שם יום רביעי לעומר, יספור יום רביעי בלא ברכה, ושאר הימים ימשיך לספור בברכה.
ואם לא ספר יום ד' לעומר, הפסיד יום זה, וימשך לספור בלא ברכה. [הגרשז"א זצ"ל (מעדני שלמה ע"מ' כא)].

ב. הגיע למקום שהספירה מוקדמת מספירתו

מי שהיה במערבו של קו התאריך וספר יום שלישי לעומר, ונסע לכיוון מזרח והגיע למקום שספרו יום שני לעומר, ובתחילת הלילה יספרו יום שלישי לעומר, סופר עממה פעם נוספת יום שלישי לעומר בלא ברכה, והמשיך לספור שאר הימים בברכה. [הגרשז"א זצ"ל (שם)].

ג. נחפר לו יום אחד

מי שעבר בימי הספירה את קו התאריך ונחפר או נוסף לו יום א' למנינו, נוהג שבועות לפי המקום שבו נמצא (אע"פ שעברו עליו פחות או יותר מני יום). [מנח"י (ח"ח סי' ט)].

נשים, קטנים ואונן

א. נשים בספירת העומר

נשים פטורות ממצות ספירת העומר. [דמ"ע שה"י"ג היא כמבואר ברמב"ם (תמ"ו"פ פ"ז ה"כ"ב). וכן פסקו המ"א (רס"י תפט) והמ"ב (סי"ק ג). ועי' ברמב"ן (קדושין ג': ד"ה הוהו), באב"ז (סי' שפג) ובדברי מלאכי (ח"י סי' ת).]
ומכל מקום יש אומרים שנשים שוו עליהן חובה לספור ספירת העומר. [מ"א (שם). ובערוה"ש (שם אות ד) הביא שהנשים נהגו לברך ככל מ"ע שה"י"ג. ועי' במנ"י"ח (מצוה שו אות ד) ובגזירות שמשון (שם)].
ויש מקומות הנחשים לא החמירו בזה. [ע"י גר"ח (סי' תפט אות ב) שכתב ש"במקצת מדינות" שמו הנשים מצוה זו עליהם חובה. ובמ"ב (סי"ק ג) כתי' שכמדומה דבמדינותינו לא נהגי נשי כלל לספור].
ויש מפוסקי עדות המזרח שסוברים שאין על הנשים לספור כלל. [ע"י רב פעלים (ח"א קונטרס סוד ישרים סי' יב) שכת' ע"פ הסוד אין לנשים לספור. וכן פסק האור לציון (ח"י"ג פט"ז אות ח)].
וכל אחת תנהג כמנהגה. [ועי' בזה באורך בשמעתא עמיקתא גליון קפ"ב].

ב. נשים הסופרות האם יספרו בברכה

יש אומרים שנשים הסופרות ספירת העומר לא יברכו על הספירה משום חשש שיטעו ביום אחד מהספירה. [מ"ב (שם סי"ק ג) בשם השולחן שלמה (שם אות ג). ועי"יש בשולחן שלמה שכת' י"ודאי יטעו ביום ולא יודעין הדין, ועוד דהא אינה מבינה מה היא סופרת ובהו מאד צריך ליוהר מה שהוא אומר דאלי"כ לא יצא"י].
אמנם נשים המדקדקות במעשיהן ויודעות פרטי ההלכה יכולות לברך על ספירת העומר. [הגרש"א זצ"ל (הלכות חג בחג פ"ב הגה' ג)].
ונשי עדות המזרח הנוהגות לספור, אם הן מאלו שנמנעות מלברך על מצות עשה שהז"י"ג אינן מברכות על מצוה זו [ברכ"י (סי' תפט)], והמנהג הפשוט (אצל עדו"ה) שאינן מברכות.

ג. קטנים ממצות ספירת העומר

קטן חייב מדין חינוך לספור ספירת העומר. [כן משמע מהשערי תשובה (סי' תפט אות כ), מהערוה"ש (אות טו), מהכת"ס (סי' צט) ועוד. וכן פסק הגרש"א זצ"ל (אשרי האיש פס"ד אות ב)].
ואם שכח לספור באחד מהימים מונה והולך בלא ברכה. [הגרש"א זצ"ל (שם)].
ובשעת הצורך יכול אף לברך. [זוה ע"פ המ"א (סי' רסט סי"ק א) דס"ל דדבר שיש פוסקים המתירין אף לגדול, אף דלא קיי"ל כן מ"מ לקטן שרי. וכן הוכיח בשש"כ (פ"י אות יד הגה' מא), וכן דעת הגרשז"א זצ"ל (חינוך הבנים למצוות הגה' עב), ועי' בשמעתא עמיקתא גליון קי"מ].

ד. אין בידו להנכו לספור בלילה

כשאין ביד האב לחנך את בנו לספור בלילה כגון שאין דרכו להיות בביתו בזמן זה. יכול לסמוך על הספירה שסופר הקטן בת"ת. [כמו שמצינו לענין חובת האב ללמד את בנו תורה דיוצא עי"ז ששוכר לו מלמד כמבואר ביו"ד סי' רמ"ה סעי' ד'.
ואע"פ שעיקר הספירה היא בלילה שאז גם יכול לברך לבו"ע, מ"מ לענין מצות חינוך ניתן לסמוך על המקלין בזה, ע"י שש"כ (פ"י אות יד הגה' מא).
ובפרט במצות ספירה דישי מקום לומר דאין האב מחויב לחנך את בנו כשאין האב מצוי בלילה, ע"י בשו"ע (סי' ע"ע ע"ב). והארכנו בזה בשמעתא עמיקתא גליון קי"מ].

ה. קטן שהגדיל בימי ספירת העומר

קטן שהגדיל ונעשה בר מצוה תוך ספירת העומר. אם ספר כד"ן עד יום זה, סופר והולך בברכה. [מהר"ם שיק (ח"ב סי' רסט ד"ה אלא), ערוה"ש (סי' תפט אות טו) הגר"ק זצ"ל (חוט שני ח"ד ע"מ' שעה), האור לציון (ח"א סי' לו ח"י"ג טז) ועוד. ועי' בשמעתתא עמיקתא גליון י"א].

ו. אונן כספירת העומר

אונן חייב לספור ספירת העומר. ומכל מקום ימנה בלא ברכה.
ושאר הימים (לאחר האנינות) סופר והולך בברכה. [נוב"י (מ' קי' או"ח סי' כז ד"ה אמנם) ובאור הלכה (סי' תפט על ס' ח ד"ה בלא ברכה). ועי' בפמ"ג (סי' קצט א"א סי"ק ג) שאם בירך האונן להוציא רבים ידי"ח אין יוצאין, דפטור מן הדבר באותו עת מקרי. ועי' בחת"ס (ח"ו סי' לט)].
ויש מפוסקי עדות המזרח שנקטו שאינו סופר כלל. [המחז"ב (סי' תפט אות ו). ועי"יש שאם האונן ספר בלילה מעצמו ומדעתו, והיה מי שישתדל בעדו לצרכי קבורת המת, אז שאר ימים מצי' לברך ולספור. וכן פסק בכה"ח (אות פה). וצ"ע לשיטה זו באונן דאין מי שישתדל בעדו אם רשאי לספור על תנאי דאם הל' כהנוב"י סופר לשם מצוה ואם לאו אין זה אלא ספירה של רשות].
ואף אם אנינותו חלה ביום אחרון שספירה הדין כני"ל. [דבר זה תלוי בבי' הטעמים שכת' הנוב"י הני"ל. ועי' במנח"ס (ח"א סי' א) אלא אות כה סי"ק ז) שמתפק בזה. ולמעשה י"ל דאף כשה"י עליו לספור, דהרי משמעות הנוב"י דעיקר הטעם לחייבו הוא כי אין בזה משום ביטול עסק בקבורת המת וכ"כ בב"י אור הלכה (שם), ולפי טעם זה דאי' שסופר בני"ד, ועוד דמשמע מסתימת דברי הפוסקים דאין חילוק בזה. ואפשר דאף לטעם השני של הנוב"י הדין כן וה"י"ט דלא חילקו רבנן במצוה זו. ועי' בשמעתא עמיקתא גליון קל"ח].

ע ש י י ת מ ל א כ ה מ ש ק י ע ת ה ח מ ה

א. להימנע ממלאכה משקיעת החמה

נהגו האנשים והנשים שלא לעשות מלאכה מפסח ועד עצרת, משקיעת החמה ואילך. [שו"ע (סי' תצג סעי' ד) ומ"ב (סי"ק יח)].
משום שתלמידי ר"ע נקברו אחר שקיעת החמה והיו העם בטלים ממלאכה. ועוד משום שאז זמן ספירת העומר ובעומר כתיב שבע שבתות מלשון שבות דהיינו שבזמן הספירה יש לשבות ממלאכה. [מ"ב (סי"ק יט)].
ולפי טעם השני יש לנהוג כן אף בימים שלא נוהגים בהם אבלות. [ע"י בשער הציון (אות טז)].
והנוהגים להחמיר (עיין בסמוך) נוהגים להימנע כל הספירה. [לוח ארץ ישראל (לגרמי"ט סוף חודש ניסן)].

ב. עד מתי יש להימנע ממלאכה

לפי טעם הראשון הני"ל אין להחמיר משקיעת החמה ואילך רק זמן של "כדי קבורה"י. [שער הציון (אות טז)].
ולפי טעם השני אחר שספר מותר תיכף במלאכה. [מ"ב (סי"ק יט)].
ונוהגים להימנע עד שילספור. [לוח ארץ ישראל (לגרמי"ט סוף חודש ניסן)].

ג. מאיזה מלאכה יש להימנע

הנוהגין שלא לעשות מלאכה עליהן להימנע רק ממלאכה שיש בה שיהיה זמן, כגון תפירת בגדים וכדומה, אבל שיטיפת כלים וקפול כביסה וכדומה, מותר. [כה"ח (סי' תצג אות ד) והגרשז"א זצ"ל (הליכ"ש פסח פ"יא אות יג)].

ד. האם המנהג נוהג בימנינו

אף בזמננו יש נוהגים מנהג זה. [ע"י בערוה"ש (סי' תצג אות ט) וכן משמע מהמ"ב שהשמיט דברי החק יעקב שבסמוך. וכן הוא בלוח אר"י (לגרמי"ט חודש ניסן)].
ויש שלא נוהגים בו. [ע"י חק יעקב (שם אות יב) שלא ראה נוהגין בזה. ועי' בהליכ"ש (פ"יא הגה' 50) שבביתו של הגרשז"א זצ"ל לא נהגו בזה].
וכל אחד ינהג כמנהג אבותיו.

✉ לקבלת גליון מורחב ללא עלות ניתן לשלוח בקשה לדוא"ל amikta@amikta.co.il

י"ו"ל להצלת התורם ומשפחתו © שמעתא עמיקתא – לשאלות והערות ניתן להתקשר לפל' 052-767-0503